

dansk Korn end det, Staten har indkøbt. Men naar Staten nu ikke indkøber Boghvede, og det er nødvendigt for Produktionen at faa det — den kan ikke foregaa uden det —, maa Produktionen simpelt hen høre op, hvis der ikke her foretages en Rettelse i Lovforslaget. Tidligere er Boghveden for en stor Dels Vedkommende blevet indkøbt i Holsten og Rusland, de sidste Aar i Amerika, men disse Tilførsler er nu udelukkede, saa vi er henviste til at leve af den danske Avl. Det er ca. 400 t, der skal benyttes i Løbet af 12 Maaneder til denne Produktion.

De andre 2 Mill. kg Gær, som produceres efter den saakaldte Luftgærmetode, kan ikke fremstilles, uden at der anvendes Maltspirer eller Maltrødder, det er den Spire, der fremkommer ved Byggens Maltning, og som ved Maltets senere Afpudsning falder fra. Der skal anvendes ca. 1,725 t i Løbet af 12 Maaneder. Disse Maltspirer vil vel sagtens ligesom hidtil blive fodret op. Da den halve Avl skal beslaglægges ifølge Lovforslaget, kan man tænke sig, at det, der er frit, først og fremmest vil blive fodret op, men hvis det sker med disse Maltspirer, vil det ikke være muligt her i Landet at producere de 2 Mill. kg Gær, som skal fremstilles efter denne Metode.

Om den højtærede Minister har tænkt at ordne dette Spørgsmaal ved en særlig Anordning i Henhold til Loven af 7. August 1914, eller om vi skal tage det med ved Behandlingen af dette Lovforslag, kan blive Genstand for nærmere Drøftelse i det Udvalg, der bliver nedsat, men jeg tillader mig her at gøre opmærksom paa disse Ting, idet man jo skal sige til i Tide og siden tie stille. Havde Industrien været kendt med Lovforslaget, inden det blev fremsat, vilde vi have tilladt os at gøre opmærksom derpaa i Forvejen. Da det nu ikke har været Tilfældet, mener jeg, at jeg maa sige til i Tide, for at det ikke, naar vi kommer hen over Nytaar, skal hedde: Brødfabrikationen maa indstilles, fordi der ikke til Gærfabrikationen er forbeholdt de til Fremstillingen nødvendige Raaprodukter.

Disse Bemærkninger vil jeg anmode den højtærede Minister og det kommende Udvalg om at tage under Overvejelse.

Hartz: Jeg vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende Grundlaget for Kornudskrivningen, nemlig Jordværdien. I 1916 indførte vi Jordvurderingen som et Forsøg, og ingen af os tænkte, at

den kunde faa nogen nævneværdig Betydning, men nu ser vi, at den allerede i Aar skal bruges som Grundlag for Udskrivningen. Jeg tror nu, at Jordvurderingen er blevet foretaget ret forskelligt i de forskellige Skyldkredse, og det er dette, jeg gerne vilde belyse.

Kort efter at Vurderingen var foretaget, fik vi et statistisk Skrift om Fremgangsmaaden ved Vurderingen i de forskellige Skyldkredse og de forskellige Kommuner. Jeg beklager meget, at denne Oversigt ikke foreligger nu; deraf vilde man kunne have set, hvor store Forskelligheder der er indenfor de forskellige Skyldkredse og endogsaa i de enkelte Kommuner. Jeg har kun haft Lejlighed til at undersøge Forholdene for ganske faa Skyldkredses Vedkommende. Jeg har liggende for mig en Vurdering fra en Kommune paa Langeland, og naar jeg sammenligner den med den Vurdering, jeg kender fra Vestjylland, viser der sig rigtignok mærkværdige Forskelligheder. I den nævnte Kommune paa Langeland er Priserne gennemgaaende fra 4,600 Kr. til 6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn; i Jordværdi er Arealerne ansatte til fra 420 Kr. til 640 Kr. pr. Td. Land. I Vestjylland, hvor jeg er kendt og har undersøgt Forholdene i forskellige af mine Naboskyldkredse, er Priserne gennemgaaende 7,000—8,000 Kr. pr. Td. Hartkorn og Jordværdien 600—800 Kr. pr. Td. Land. Jeg tager de bedste Jorder, hvad jeg er berettiget til, naar der skal gøres en Sammenligning med Øerne, hvor der gaar en 8—12 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn. Det vil altsaa ses, at Jylland temmelig sikkert vil blive i høj Grad forurettet, og det var det, jeg gerne vilde gøre Indsigelse imod. Jeg henstiller, om vi ikke kunde raade Bod herpaa, og jeg vil gerne slutte mig til de Udtalelser, der faldt herom i Gaar fra min ærede Sidemand til højre (Olufsen).

Ligeledes led forrige Aar ved Kornafleveringen de magre Egne i Jylland betydelig Uret; de maatte afgive al deres Rug, og deres Kartofler blev det forbudt dem at bruge. Det er Hovedafgrøden i disse Egne, og man har derfor været i den gyseligste Forlegenhed med Hensyn til at skaffe sig Foder til Besætningerne, i Særdeleshed til Svinene. Der blev ganske vist lovet dem Majs og Byg. Men det varede meget længe, inden de fik det, om de i det hele taget fik noget, og mange har aldrig faaet det, de begærede.

Paa et andet Omraade vil Jyderne ogsaa komme til at føle Udskrivningen